

Feria tertta post Judica

primus erit pncipaliter allegoricus. **E**nī qd est istud festum septem dierū. et hic dies ultimus q christus clamabat. Istud festū est qdragesima et habet septem septimanas quas illis septē die bus compare possum. **N**ouissim⁹ dies est festū pasce. hec solēnitas quadragesime durat septez septimanis pcedentibus quēadmodū illō festū pcedebant septem dies. et in illo magno die clamat christus ad inuitaudū nos ad cōmunionē. dices illud **C**an. v. Comedite amici et bibite et inebriamini charissimi. **N**ota amici. q̄ oporet q̄ sit amicus. ille qui debet comedere. vt scz sit i gratia et tunc inebriaſ. quādo om̄ia tpalia post ponunt et totaliter qescat in christo. et istud ē intellectus allegoric⁹. Alius sensus est moralis et tropologicus. et fm istū intellectū istud festū ē vita sancta quā debemus habere. Septez dies sunt virtutes morales et theologicales septē. s. fides. spes. charitas. prudētia in pculis. iusticia et tēperātia in pspēris. et fortitudo in aduersis. Ultimus dies est dies mortis quādo christ⁹ vocat ad gl̄iam paradisi. Et ideo dicit. Venite ad me qui laboratis et onerati estis. et ego reficiam vos. et inueniet requiē animab⁹ vestris. **M**att. xj. Tertius intellect⁹ est anagogic⁹. vt sic hoc festum significat durationē mundi. et dies septem significat septē etates. Prima ab adam vsq ad noe Scda a noe vsq ad abraā Tertia ab abraā vsq ad moysen. Quarta vsq ad dauid. Quinta vsq ad trāsmigrationē babylonis. Sexta vsq ad christū. Septima vsq ad finem mudi. Ultimus erit dies iudicij et erit magnus. et christ⁹ stabit alte et clamabit esurientib⁹ et sitiētib⁹ iusticiam. et his qui a dextris erunt di. Venite benedicti patris mei. **M**att. xxv. sed alijs dicet Discedite a me maledicti et. Et ideo de bonis dicit. de spū accepturi erāt et. Isti tales accipiūt in hoc mūndo p grām. et in alio p gl̄iam.

Feria tertia post Judica.

Nemo palāloque batur de illo pppter metum iudeorū. originalit **J**oh. vii. recitatue ieuāgle hodierno. Unde in isto euangelio hodierno ostendunt nobis tria de ihu xpō q̄ habuit inter iudeos tpe sue passionis. scz

¶ Stricta afflictio.

¶ Discreta cōditio.

¶ Secreta defensio.

Et de ultimo loquitur thema. quia aliqui credētes in euz occulē defendebāt. quia nemo supple credentiū palam loquebat de illo. id est. p illo. Iz alij loquerent palam non tamen p illo. sed bene contra illum. Primū quod tangit in euangelio de christo. est stricta afflictio. habebat enim strictam afflictionē ex parte omniū scilz amicorum et aliorū. et de hoc fit mentio in pncipio eua-

gelij. cum dicitur Ambulabat ih̄s in galileam. Non enī volebat in iudeam ambulare. quia req̄ebant eum interficere. Erat autē proxim⁹ dies festus iudeorū scenophagia. dixerūt autē ad eū fratres eius. Transi hinc et. Pro quo rū intelle ctu scēdū est q̄ terra pmissionis ultra mare diuidebatur in duas puinias. scz in iudeam et galileam. et in iudea est ciuitas hierusalem tāq̄ me tropolitana. et ibi stabāt doctores magistris et studium generale. et ibi morabant̄ inimici christi. H̄z parentes eius et amici stabant in galilea. q̄ christus ibi fuerat nutrit⁹ in ciuitate capharnaum. et ibi babebat amicos suos et cōsanguineos et ibi nō habebat inimicos tot sicut in iudea. ideo ambulabat in galileaz. et ibi fuit tribulatus et afflictus a fratribus. id est. a cōsanguineis suis. et istos sancta scripture appellat frēs eius. Et iste est modus sacre scripture in veteri et in novo testamēto. vnde **G**en. xiiij. dicit abraam loth. Ne queso sit iurgium inter me et te fratres enī sum. et tamen erant tm̄ cōsanguinei. et simile habetur ex varijs passibus scripture: q̄ consanguinei dicuntur fratres. vnde dicit. Optabam enim ego ip̄e anathema ēē a christo pfratribus meis qui sunt cognati mei fm carnem. **R**oma. ix. Et ab illis cōsanguineis habuit christus strictam afflictionem. Nam in iudea querebant eum occidere ex vna parte. et ex alia parte fratres ei⁹ impellebant vt iret in iudeam. non tamē q̄ haberēt intentionem mali. Et assignabāt ei cōsanguinei et parentes quare deberet ire quattuor rationes. Et p̄ma ratio fuit deuotionis. quia erat festus dies p̄m⁹ scenophagie. et dicit a scenos quod est tabernaculū. et fagin quod ē comedere grece quia faciebant tabernacula. et comedebant i tabernaculis. vt habetur **L**eui. xiiij. et erat p̄ceptū dei. **E**xo. xxiiij. q̄ omnes irent in hierusalē **I**hs cum omnes iudici deberent ire. volebat cōclude re q̄ ip̄e etiam deberet illuc ire. sed ista non tangentebat christum. quia ip̄e erat impator. q̄ dedit legem moysi in similitudinē ignis. **E**xo. xix. Et ideo solutus erat legibus maxime. quia post ip̄e dedit legem insimilitudinē hominis. et ideo nō erat ip̄e ligatus. Secūdo etiam quia ip̄e erat exceptus. quia habebat ibi inimicos capitales. et ideo inq̄tūm homo erat excusandus. et ideo ista prima ratio nō cogebat. Scda ratio erat dilectionis et charitatis. scilz pppter discipulos q̄ ipsuz dimiserāt ratione fmōis quez fecerat de sacra mento altaris quādo dixit. Caro mea vere est eis bus et. **J**oh. vi. Ibidem. nisi māducauerit il car nem filij hominis et biberitis eius sanguinē non habebitis vitam in vobis. Ex quo fmone fuit inter eos tātū scandalū q̄ dixerūt illi de societate. durus ē hic fmō. q̄s potest eū audire. et ideo abierunt retrosum. et cum eo non ambulabant. quia reputabant stultuz q̄ d eius carne deberet

Bermo

somedere. De his ergo dicebant sibi parētes et consanguinei. Transi hinc et vade in iudeam ut et discipuli tui qui recesserūt a te videant opera tua que facis Job. vii. et cōuertent a te. qz scandalisati recesserūt a te. hoc nō fuit dictū de apostolis. quia illi non recesserūt ab eo. sed de alijs sed nihil valet ista secūda ratio. quia discipuli d quibz loquebāt iam multa mirabilia viderant ab eo. Tertia ratio est ambitionis. et tāgitur ibi cum dicitur Transi hinc. Nam nemo quippe in occulto aliqd scilz notabile facit. vade in iudeā quia ibi erunt gentes totius mundi. et facient tibi et nobis magnum honorem. Ecce in quo habebant cor ut haberent honore et comodū. nam ipi ideo volebant cum ipso ire. sed ista ratio nō valet. quia secum dicit yanam gloriā et auariciam credentes qz aliqui forte venirent ad rogā dum eos ut facerēt qz iesus sanaret aliquos iporum. et qz ex hoc haberēt pecunias. Quarta ratio erat affectionis cogitātes qz ex miraculis caperetur christus in regēz. et tūc ipi essent magni cum eo. Et ista ratio tāgit ibi cum dicī. Si hec facis manifesta teipm mundo. si hec facis scz diuinitus nō opere diabolico manifesta te mūndo. Undū appellāt hierusalē duabus rationibz. Prima quia ibi cōcurrebant quasi omes gētes mundi. Secūda quia erāt mundani. et qui hoc dixerunt ad christum volebant honores et vanitates. et forte volebant etiam ab eo recedere. quia isti etiam nō credebant in eo. Imo etiā murmurabant contra illum. quasi dicerēt. et quomo do est hoc. quia nunc studiūt et predicat. ex hoc apparet strīca afflictio iesu christi. Nam iter duas molas stabat sicut oliua vslq dum erit oleuz Ita similiter contingit de christo. Nam ipse stetit et fuit pressus donec exiuit oleum effundēdo sanguinem. Et tunc fuit completa vna prophe tia de David in p̄. xxxvii. Amici mei et primi mei aduersus me appropinquauerunt et steterūt Et qui iuxta me erant. per genus et tribū. et longe steterunt. et vim faciebant qui querebāt animum meam. sic sit oliue. Ilic sunt due moralites. et prima tangit ecclesiasticos qui sunt inter duas molas. scilicet amicorum et inimicorum. scilicet diabolorum. quia licet laici sunt inimici diaboloruz. tamen plus clerici et ecclesiastici. quia demones plus temptant clericos d peccatis qz laicos. et sic ab vna parte habent demones. ex alia parte habent amicos consanguineos. quia postqz quis est clericus. amici nō habent conscientiam accipiendi bona eorum. et isto modo est inter duas molas. Et vide circa istam materiā. quoniam si tu non es pauper tu nō potes aliqd accipere a filio clero. nec ipse potest tibi dare. Ideo Augustin⁹ dicit. Hic debet clericus d bonis ecclesiasticis dare pauperibz et amicis. vt si indigent non indigeant. sed non vt diuites fiat.

quia si clericus vult sibi retinere illa bona quibz non indiget et non dat indigentibus sacrilegiūz cōmittit et furtum facit. Ideo sanctus Bern. dicit. quicquid clericus d bonis ecclesiasticis pre ter necessariū victum et vestitum sibi retinet: et pauperibus indigentibz non tribuit furtum facit et sacrilegium. et multo plus peccat dādo amicis diuitibus. sed bene debet dare pauperibus. et ideo si aliquis aliquid accipit nisi in viam elemosyne restituat. estet enim necessariū qz clericus habens centum florenos in redditibz qz distaret centum leucis a parētibus suis. ecce quomodo stringuntur. possit enim clerici dicere illud met verbum Amici mei. id est. parentes. et proximi mei. id est. diaboli et c. De supra dictis vide. xvij q. j. ca. finali. et xij. q. ij. Gloria. Alia moralitas est humilitatis placentis. et vt intelligent dicā vobis parabolam. Si quis notabilis et potens est in aliqua ciuitate: et aliqui agricole. et pauperes exurgerent in eum. et potēs iste miles posset eos occidere solo verbo. et diceret ne isti moriantur cum ista malicia. cedam et ibo ad aliam ciuitatem quid diceremus de isto. vere tātū esset humilis qz reputaretur sibi in stulticiam. sic fuit humili tasi iesu christi cuius posse est tale qz posset illico in momento totum mundum destruere et alium facere. et licet maiores ciuitatis hierusalē exur gerent contra eum. tamen agricole sunt eius respectu. licet illos posset occidere. cedebat tamen et recedebat a hierusalē. Habetis enim exemplum morale. vt cedatis inimico et non sumatis vindictam. iuxta illud. Si fieri potest qd ex vobis est cum omnibus hominibus pacem habentes non vosmetipos defendantes charissimi. Sz date locum ire. Scriptū est enim. Hibi vindictam et ego retribuam. dicit domin⁹ Roma. xij. Mota defendantes. id est vindicantes. nec ē tibi dedecus cedere inimicis tuis apud deum. quia honor est homini qui separat se a contenti onibus. omnes autem stulti miscētur cum contumelij. Proverb. xx. sed apud stultos dicere tur illud esse dedecus. sed in iudicio dei ab omnibus laudabitur. Date ergo locum ire. quia scriptum est. Hibi vindictam et ego et c. quia regula est dei. Nulli ergo vindicta competit sed iustitia. et ad hoc vide miraculum quod habetur ij. Dialo. Erant duo viri potentes in eadem patria. et unus erat nobilis et multum famosus. alter tamen non erat ita famosus. et ille arebat inuidia contra alium adeo qz ppter iuvidiam diffamabat aliuz. et intantū crevit inuidia qz alteri munus venenosum p̄sentauit. Et dixit ali⁹ magnus. ego cedam huic. et dimisit vicinū et mutauit locum. Iste inuidus dicebat exultans et ego faciam illuz etiam recedere ab illo loco. et subito dum hoc cogitaret cecidit dom⁹ eius supra euz. ecce hic vindicta dei. Ideo dixit christ⁹. dimittit

Feria tertia post Judica

mibi vindictam et ego retribuaz. quia retribuit
in corpore et anima Nam gloriosus est exemplo
domini iniuriā et inimicū cedendo vincere q̄ re
sistendo supare ut inquit Greg⁹. et hoc est consi
lium domini. cum psequentur vos de vna ciu
itate fugite in aliam Matth. x. Ecce hic primaz
partem. Secundo tangitur in euangelio discre
ta responsio. quia lz tantā potentia haberet. vo
luit tamē vti prudētia. et ideo rationabiliter vo
luit parentibus respōdere q̄ non deberet ire in
iudeam. Dixit ergo eis ihs. Tempus meum nō
dum aduenit. tempus autē vestru⁹ semp est pa
ratum. Non potest vos mūdus odisse. me autē
odit. quia ego testimonium phibeo de illo. quia
opera eius mala sunt. vos ascendite ad diem fe
stum hunc. Ego enim non ascendam ad diem fe
stum istum. quia meum tempus nondū impletū
est. Hec cum dixisset ip̄e mansit in galilea. Et h̄
christus asserit quattuor cōditiones prudentie
que requirunt in opere virtuoso et meritorio. scz
quādo. vbi. quomodo. et quare. quia q̄tūcunq̄
bonum fiat nisi discrete fiat non est meritorium
vt dicit sanctus Anshelm⁹. Virtus ē quicquid
boni cum discretiō feceris. Aut⁹ autē indiscre
ta p vicio reputatur. Prima ergo ratio pruden
tie ē tempus respicere. scz quādo. id ē. q̄ fiat de
bito tēpore. quia dicere missaz virginis marie bo
num est. sed si dicere in die veneris sancta vel
post prandiu⁹ peccatū esset. quia non est tēpus
condecēs. Et ideo dicitur. Tempus et respōsionē
cor sapientis intelligit. omni negocio tempus ē
et oportunitas Eccs. viii. Hanc circūstantiā ser
uauit christus dicens: Tempus meū scilz patiē
di a deo ordinatu⁹ nondū aduenit. de quo nota
figuram Exo. xii. quādo domin⁹ voluit libera
re populum de dura fuitute egypti. Scepit eis
q̄ decima die p̄mi mensis scilz marth recuperēt
agnum et fuarent ipm vscz ad diem. xiiij. mēsis
et xv. die erat pasca. Hicit text⁹. Decima die p̄
mi mensis tollat vnuquisq; per domos et fami
lias suas agnū. Erat autem agnus absq; macu
la masculus anniculus. Iuxta quē ritum sume
tis hedum et fuabitis eū vscz ad. xiiij. diem mē
sis huius. Immolabitq; eum vnuuersa multitu
do filiorū israel ad vesperam; et. Nota ibidē te
xtum. et fuit figura illius agnī innocentis christi
de q̄ Job. s. dicitur Ecce agnus dei. qui debuit
tollī. x. die mensis primi. sicut factum fuit in die
ramorū: quādo receptus fuit cum magno hono
re. et fuit fuit fuit vnuatus vscz in diem ionis ad vesperā.
Iam v̄itas debebat correspōdere figure. et chri
stus sciebat esse obseruādū in omni tempore vir
tuoso tempus debitum. et illud tempus nonduz
venerat. ideo dicebat. Tempus meum nonduz
venit. quia vscz ad nonū diem non debebat ire
ad hierusalē. tempus autē vestru⁹ semp est para
tum. Sz contra hoc arguitur. certum est q̄ chri
stus

stus non solum ordinauit passioni sue tēpus. dt
em. et horam. sz etiam omni homini. quare ergo
dicit. tempus vestru⁹ semp est paratum. cū etiā
homo certum habeat tempus moriendi. iuxta ill
lud Job. xiiij. Breves dies hominis sunt et nu
merus mensu⁹ eius apud te est. Dicendū ad hoc
q̄ christus volebat dicere. q̄ tempus suū quod
elegerat p redēptionē generis humani nōdū
aduenit. Tempus vero vestru⁹ vane glie et hono
ris semper a nobis desideratu⁹ est semp paratū
non loquitur de tempore mori⁹ eorū. Vel expo
ne sic. Tempus vestru⁹ semp est paratum. id est.
debet esse paratu⁹. quia nescitis tēpus neq; dīc
neq; horam nec modum moriendi vestru⁹ Ideo
semp debetis esse parati. iuxta illud p̄hi. Mors
vbiq; te expectat: tu si sapiens es vbiq; eā expe
cta. Secunda circūstantia est locus. quia loc⁹ de
bet inspici. quia bonum est dicere missam. Sz nō
in stabulo nec in coquina. Item bonum ē matrī
moni⁹. sed non vti in ecclesia. et ideo dicitur Ba
ruch. iiij. Disce vbi sit prudentia. vbi virtus sit.
quis inuenit locu⁹ eius. Hanc circūstantiā chri
stus seruauit dicens. Non potest vos mundus
odisse. ecce locus. me autē odit. quia testimoniu⁹
phibeo de illo. quia opera eius mala sunt. Mū
dus vt dixi ciuitas hierusalē est. q̄ odio habuit
christū et apostolos. quia spūales erant. non au
tem cōsanguineos christi. quia carnales erant.
vnde Job. xv. Si mūdus vos odit scitote quo
niam me p̄mo odio habuit. Ido locus non con
gruebat vt tunc ascēderet hierusalē. nec oportē
bat timere illos q̄ habitabant capharnaū. quia
nō habebat eum odio. Tertia circūstantia ē mo
bus. quia lz sit tempus et locus: tamen requiri
modus. et si quis hic sedens nūc vult dicere mis
sum. vel i camisia. vel nudus. vel dando elemo
synas ex ira. vel etiam si vis hoc tēpore cōfiteri
et tamen ire ad solaciū non est modus debitus.
quia debet esse genuflexo. et cōfessor debet sede
re sic tanq; iudex. Item si quis veniret et diceret
cōfessori. volo dicere corā testibus peccata mea
non esset modus. quia nō esset sacramētalis cō
fessio. Imo dicere contrariū est hereticū. Licet q̄
dum dicant q̄ ppter humilitatē quis p̄t publī
care. verū ē post cōfessionē. Idem facere elemo
synam et orationē ad modū phariseorū. vt patz
Matth. vij. nō est bonus modus. Ido sanctus
paulus. Videte itaq; frēs quomodo caute am
buletis non quasi insipientes. sed quasi sapiētes
redimētes temp⁹ quoniam dies malis sūt. Eph. v.
Ido christus dixit. Vos ascēdite ad diem festū
scz pompose. Nez illud festū dicit tabernaculo
rum: vt iam dixi. et popul⁹ erat totus vanus in
p̄mo die et durabat octo dies. et sic non erat mo
dus. et ideo dixit. vos ascēdite. et noluit cu⁹ illis
ire. q̄si di. illud Esa. s. ca. Sabbata vestra odiuit
anima mea. Sed quarta die quando iam tēpate

Sermo

comedebant et bibebant partim. ipse ascēdit īā die festo mediante ascēdit ihs in templuz. Joh. vii. Quarta circūstantia ē quare. i. intētio. quia debet inspici intentio. ratio et finis nec tria predi cta sufficiunt. Ido dauid semp interrogabat se ipm quare. cum erat in tribulatione. in ps. xlj. et xlj. Quare tristis es anima mea. et quare cōiur basine. Ergo respice intentionē. quoniam intētio dat p̄ncipalitatem et formalitatem operi vir tuoso et meritorio. Hanc circūstantiaz christus suavit. quia intentio christi erat q̄ p̄ passionem voluit venire ad gloriam resurrectionis. s̄m q̄ dicitur Luc. vlf. Oportuit pati christū: et ita itra re in gloriam suam. et quia illud tempus nondū fuerat impletum. ideo dicebat. Tempus meum nondū venit. et idō mansit in galilea usq; ad diē martis. Moraliter super eo qd̄ dicit mansit i galilea. Nota galilea interptatur hebraice rota volubilis cui qñ vna pars dep̄mitur alia exaltatur rotando. sic et christus opationi h̄uane statim adiungebat opationem diuinam. vt videtur sua diuinitas. et etiam humanitas. hoc patz in omnibus opationibus discurrendo a sua natuitate usq; ad resurrectionem. Primo in natuitate fleuit vt ceteri infantes. s̄z mox diuinitas fuit eleuata i claritate noctis que pcessit d̄ christi corpore nouiter nato. Secūdo esuriuit vt ceteri. s̄z diuinitas statim dedit lac matri. Tertio inq̄ntum homo fuit in p̄sepio positus. sed vt deus a boue et asino adoratus. Quarto fuit humiliatus in circūcisione que dabat peccatorib;. s̄z exaltatus in regum adoratione. Quinto fuit p̄sentat i templo vt peccator. s̄bi fuit exaltatus testimonio symeonis et anne. Sexto fuit hu fugiendo in egyptum vt exultatus. sed fuit exaltatus in medio doctorū in templo: iterū fuit exaltatus i baptismo in manifestatiōe trinitatis. Se p̄mo in deserto iieiunio et temptatione diabolica. sed fuit exaltatus. quia accesserūt angelii et ministrabant ei. Octauo in p̄dicatione fuit humiliatus ad instar regis si laboraret p̄ tē. s̄ fuit exaltat in miraculorū opatione. Nonno fuit humiliatus i passione. quia ad instar latronis fuit passus tē. s̄ fuit exaltat. qz sol se obscurauit terra tremuit tē. Decimo i morte. qz ad inferos descendit. sed fuit exaltat in resurrectione gliosa. Undecimo humiliauit se post resurrectionem. qz voluit esse cum apostolis. sed fuit exaltatus i ascēsione super omes celos. Ecce quomodo ihs mansit in galilea. id ē. in rota volubili. Moraliter si volumus i paradiſo exaltari humiliem nos in hoc mūdo. vita autē nostrā habet duas partes. Prima est hic vita tēporalis. Secūda ē in alio mundo vita eternalis. In p̄ma debemus humiliari si in secūda volumus exaltari. Humiliemus ergo nō in vobis factis et dictis et vestib; Et si sic humiliamur tūc velut rota ascēdim in

alio mūdo. et ideo dicit. Omnes inuicē humiliatam insinuate. quia de⁹ supbis resistit. humili bus autem dat grām. Ilumiliamini sub potenti manu dei: vt vos exaltet in tēpore visitationis. s. Pet. v. Et benedictus ē ille qui p̄mo inciper. Et si nolumus humiliari ipse manu sua humiliabit nos in inferno. et si tu te humilias. ipse cōuer sa manu te leuat. Ecce hic xp̄i discretā conditio nem. Tertio ostēdit in euāgelio de christo secreta defensio. quia nullus audebat ipm rep̄hēde re publice sed secrete. qdaz dicebant: quia bon⁹ est. sed palam nemo loquebat de illo. id ē. pillo. Unde sequit in euāgelio. At autē descēderūt fratres eius. tunc et ipse ascēdit ad diem festū nō manifeste. sed quasi in occulto. Judei ergo q̄re bant et dicebāt. Ubi ē ille. et murmur mult⁹ erat de eo in populo. Quidam enī dicebāt. quia bonus est. alij dicebāt non. sed seducit turbas. Homo tamē palam loquebat de illo. id ē. p̄eo. Et bene cōtra euz. Modo sequit questio moralis. vi delicit hi qui christo credebant: in hoc q̄ timore non andebāt dicere q̄ ille esset messias utrum peccarent. Et respōdeo p̄ quoddā dictū Chrys. qui dicit q̄ circa veritatem fidei peccat quis trāpliciter. Primo veritatē in mendaciū trāsimutādo. Secūdo illam occultando. Tertio illā non defendendo. et intelligit de veritate fidei. Exemplum p̄mi. Si qdām christian⁹ esset inter infideles. et sub pena mortis efficit saracenus. qz quis non corde dānatus esset. qz veritatem fidei quā habet in corde mutat in mendaciū. quia aliter dicit q̄ mente habeat. et hoc modo circa veritatem peccauerūt antiqui p̄hi qui sciuerūt vñū principium p̄mū. et tamen adorauerūt idola. Ne qbus dicit Hiero. q̄ sunt damnati. Unde de illis dīc aplūs. Q̄ cōmutauerūt veritatē dei in mendaciū. et seruerūt creature potius q̄ creatori q̄ est benedictus i secula seculorū. Roma. i. Secūdo peccant circa veritatē fidei fidem tacendo. quia cōfessio fidei p̄ loco et tpe est de necessitate salutis. vt dicit sanctus Thomas scđa scđe. q. iii. arti. iij. Et ponit ibi duos casus i qbus confessio fidei ē d̄ necessitate salutis. Prim⁹ ē quādō per dimissi onem huius p̄fessionis subtrahere deo honor debitus. Secūdus casus est utilitas p̄ximi. puta si aliquis interrogatus de fidetaceret. et ex h̄ crederetur vel q̄ fidem non haberet. v̄l q̄ fides non esset vera. vel alij ppter eius taciturnitatē auerterent a fide. In huiusmodi casibus confes sio fidei ē de necessitate salutis. Hec sanct⁹ Thom as ibidem. Tertio peccatur circa veritatē nō defendendo. Nam si quis non defenderet suum regem iam esset ei infidelis. Sic etiā omnis qui videt periclitare fidem et non defendit dānatur et infidelis est domino suo. Et modo est respōsu questioni. quia peccabant hoc modo. quia non defendebant veritatem. Et ideo dicit. Veritatē

Feria quarta post Judica

meditabitur guttur meum. et labia mea detesta-
bunt impium. Proi. viii. **E**t id obeat Hiero-
in plogo biblie caplo. iij. dicit. Sancta q̄ ipse ru-
sticitas solum sibi p̄dest. et q̄tum edificat ex vi-
te merito eccliam christi. tm̄ nocet si destruenti-
bus non resistat tē. Non enī sufficit dicere hoc.
tempore antichristi stabo in camera mea. sed tāto
amplius peccat quāto nō resistit. Placeat xpo
q̄ sic velit cor nostrū firmare i fide et eius operi-
bus ut simus veri pugiles fidei. vt ad gl̄iam p-
veniamus eternam. Deo grās.

Feria. iiiij. post dñicam in passione.

Redatis q̄ pa-
ter in me est. et ego in patre. Joh. x
et in euangelio hodierno. Unde b
sanctū euāgeliū cōtinet tres fortis
pugnas factas a ihu xpo et a iudeis.
Prima est p̄ deceptionē fraudulentā.
Secondā est p̄ inuasionē violentaz.
Tertia p̄ obiectiōne pestilentā.
De qb̄ christus se defendit mirabiliter. p̄mo se
defendit per sagacitatē intellectualē. Secūdo p̄
stabilitatē spūalem. Tertio per benignitatē vni
uersalem. et tenuit cāpuz. quia dicit thema Cre
datis q̄ pater in me est tē. Veniam ergo ad pri
mam que est de deceptione fraudulentā. et p̄mo
de euasionē xpi. et sic cōsequenter de alijs p̄tib̄
De p̄mo bello qđ suit fraudulentū dicit euāge
liū. Facta sunt encenia i hiersolymis et hyems
erat. et ambulabat ihs in templo salomonis. Cir
cūdederūt ergo eum iudei et dicebāt. Quousq; animā nostrā tollis. Si tu es christus dic nob
palam. Ecce fortē inuasionē. Et vt melius in
telligatis est sciēdū: q̄ tempore quo christus p̄
dicabat iudeis iam romani illis dominabant̄ et
ordinauerūt romani q̄ nullus auderet sibi assu
mere nomen regis sub pena mortis sine licentia
impatoris. et seruabant et tenebāt in qualibet re
gione armigeros q̄ hoc tuerētur. Ex alia parte
videntes iudei q̄ vulgus eorū credebat christū
esse messiāz. quia omnes pphetie erant comple
te. et maiores erant turbati ppter vulgus qđ il
lum sequebaſ. et ideo deliberauerūt facto consi
lio q̄ illum occiderēt. et die festo venerūt ad euz
et dicīt encenior̄ ab en qđ est in. et cenos quod ē
nouū quasi innovatio. et siebat. xxv. die mensis
quem mensem iudei appellabant casleu que est i
fine nouembri et in pncipio decēbris. et hoc ha
betur in libro. i. Machab. ca. iij. in fine. Vide
ibidē quomodo Judas machabeus illud festum
instituit. et ad illud festū christus venit et trāsibat
in porticu tēpli Salomonis qđ iā fuerat destru
ctum. sed postea fuerat renouatū et nihilomin⁹
nominabatur salomonis. et tunc iudei circūde
derunt eum. sc̄z maiores ut deciperent eū. Qdo
do potestis cogitare quomodo spectabat popu

lus quā disputationem facerent ad ihu. et di
xerunt iudei maiores christo. Quousq; animāz
nostrā tollis. id est. intellectum. quasi dicerēt.
Tempus messie cōpletum est. tu dicas te aliquā
do esse filium dei. dic nobis ergo palam et clares si
tu es messias. quia aliqui credunt te esse messiāz
aliqui nō. qñq; etiam facis opera diuina. quan
doq; humana: vnde christo parabāt laqueū vt
si ip̄e se diceret regem q̄ milites pylati ipsum ce
pissent et occident. Si vero diceret non sum mes
sias populus āmodo non crederet in eum. Ecce
hic deceptionem fraudulentā. de isto consilio p
phetauit dauid in psalmo. Be⁹ deus me⁹ respi
ce. et hebraice incipit. Hely hely. cum dicit. Cir
cūdederunt me canes multi. cōsiliūz malignan
tium obsedit me. ps. xxj. Appellat canes i posiu
deos ppter inuidiam. quia eum mordebat i fa
ma sua ex inuidia. quia canes habent illam pro
prietatem q̄s sūt rabidi et inuidi. et ppter hāc pro
prietatem vocabat eos canes. Sumitur tamen
quādoq; hoc nomen canis. p̄ p̄dicatore vt dixi
sup euangelio. Canes veniebāt et lingebāt vle
ra ei. Luc. xvij. quia sicut canes custodiūt oves
in deserto. ita p̄dicatores homines custodiūt in
hoc mundo. et hec est bona conditio canis. sed il
la cōditio iudeis non conueniebat. sed p̄ma que
mala est. ergo vocabat eos canes. ppter eorū in
inuidiam. quia ex fraudulentā deceptiōe sibilo
queban̄. Ecce ergo inuasionem fraudulentaz.
Hunc videam⁹ defensionē christi per sagacita
tem intellectualē. quia prudenter eis respōdit
ita. vt veritatem scirent. et tamen a nullo increpa
ri nec deprehendi posset dicens: Loquor vobis
et non creditis. opera que ego facio testimoniūz
phibent de me. sed vos non creditis. quia non
estis ex ouib⁹ meis tē. quasi diceret. Ex quo nō
vultis verbis credere. operib⁹ credite. quia ope
ra que christus fecit dabant sibi testimoniūz de
duobus. Primo dabant sibi testimoniūz q̄ erat
verus deus. Secūdo q̄ erat verus messias in le
ge pmissus. Primū pater in modo faciendi mi
racula. quia non faciebat miracula in orando si
cut alijs sancti fecerunt. sed imperādo fecit om̄ia
miracula. Elias enī suscitauit mortuū sed orā
do. similiter moyses curauit sororem suā mariā
alepra: sed orando. H̄ christus imperādo fecit
miracula. quia ip̄e dixit et facta sunt vt dicit da
uid. ergo dixit. Opera que ego facio testimoniū
um perhibent de me. scilicet q̄ sum deus. Secū
do etiam dabant sibi testimoniūz q̄ esset messi
as iuxta signa data per Esaiam de messia. Esa.
xxxv. Ecce deus n̄ ip̄e veniet et saluabit nos.
Hunc aperientur oculi cecorum. et tauri surdo
rum patebūt. et lingua mutorum erit apta. Ista
sunt clara signa ad cognoscendum messiā. Ido
dixit. Opera que ego facio testimonium perhi
bent de me tē. quasi diceret. Vos videtis q̄ ce